

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

JARNÍ.

Jaroslav Vrchlický.

Mítivánek vylét' do mraku a jása a s lemu šedých oblaků na svět, jenž plný zářaků, dělá zpěvných perel stáás.

A každý tón jak ze zlata jen zvoní, a sem poslouchá dojala a tuší v řadách poupat a čerstvou hlínou voní.

(Poutí k Eldoradu.)

PÉČE O ZDRAVÍ.

M. Nečasová z Brna.

(Pokračování.)

Tuky.

Tuky, skládající se z uhliku, vodíku a kyslíku, snadno se kazí a rozkládají se v kyseliny mastné a glycerin. Tuky máme od živočichů a v semenech rostlin — tak zvané oleje. Nejsnáze stravitelný tuk je čisté čerstvé máslo, které však jest velmi drahé, což nutí hospodyňky sáhnouti k lacnějším tukům: sádlu vepřovému, slanině, hovězímu loji a také k olejům. Hojně užívá se u nás nyní kokosového másla, připravěného z oleje ořechů kokosových, které sice nemá lahodné chuti, obsahujíce 99% tuků, kdežto máslo 84%. Svaříme-li však kokosové máslo s trochou mléka a připojíme k němu čerstvé přepuštěné máslo živočišné, obdržíme omáček podobný máslo. Na 1 kilogram kokosu berte se 1/4 kilogram másla. Také hovězí loj dá se k pečivu připravit, když čerstvý loj rozkrájíme, mlékem zalijeme a volně rozpustíme. Vyskvařený loj se přecedí a poněkud vychladlý se ušlechťá a při zadělávání do těsta použije. Pečivo jest chutně a křehké.

Škroboviny.

Škrobovina nachází se v semenech obilných, luštěninách, zemědělech, mandlích, ořechách, kaštaněch a v některých zeleninách. Nejvíce škrobovin má pšenice, rýže a kaštiny. Z obilnin užívá se obyčejně mouky, jež však čím je bělejší, tím chudší je potravinou, obsahuje méně bílkoviny než mouka černější, do níž přicházejí ze zrna částky hned pod slupkou se nalézající a nejvíce bílkovin obsahující.

Pečivo z mouky připravené nemá se nikdy používatí hned čerstvé, které přirozeně málo kousáme a slinami málo promásejme. Tvoří se žvance, jež jmenem snadno sklouznou do žaludku, tento dlouho obtěžuje. Mnohý ovšem pak nařká, že pečivo nemůže být — ale on je obyčejně neumí jísti. Pojídal-li by pečivo poněkud starší, do něhož se může již dobře zakousnouti, promácheje se jím slinami, škrobovina hned v ústech mění se v dextrin a žaludku ukládá se jen nepatrná práce. Požívání zatvrdělého chleba udržuje zuby zdravými, kteréž opět udržují žaludek zdravým, když jich náležitě k rozkousání potravy použijeme.

Škroboviny mění se, jak již bylo řečeno, hned v ústech lučebným vláčením slin v dextrin a eukr a jest jich nutně tělu třeba, any jsou zdrojem síly a tepla. Škrobovina jsou jakýmsi "palivem" v těle, jímž by mohly být i tuky, ale jsouce nesnadno stravitelnou, jelikož stavám žaludečným nejsou přístupny, mění se teprve v tenkém střevě účinkem žluče.

Potraviny škrobovité obsahují také hojnost buněčin, povzbuzující střevu k větší činnosti a chránící je před ztenčením. Ve slupce luštěnin, ořechů, mandlí, kaštanů, ovoce je jí dosti a nemáme ji proto odhazovati.

Hojně požívanou, na škroboviny bohatou potravinu, jsou zeměřiny, ale majíce pouze 2% bílkovin, nehodí se za hlavní krmí, toliko jako příkrm k jiným potravinám bílkovitým, jest zeměřina vhodná.

(Pokračování.)

Excelsior Springs, Mo. —

Již jest druhý týden, co se nalézám v tomto městečku, útočišti lidíček trpících tělesnými vadami, kteří hledají úlevu v léčivých přírodních pramenech vod, sjiždějíce se sem se všech států s nadějí, že se jim podaří utopiti ve vodičce svůj neduh. Městečko toto čítá as 4 1/2 tisíce obyvatel, jest dosti malebné a čisté, chodníky jsou skvěle vesměs cementové, vroubené všude stinnými stromy, tak že se podobá velké zahradě. Hostů jest zde několik větších a nejpeknější bude brzy dostaven. Mimo to je zde mnoho hotelů malých a skoro v každém privátním stavení pronajímají světlíky buď bez aneb se stravou. Léčivých pramenů jest zde více a každý obsahuje jiné minerale. U každého jest postavena malá budka, okolo ní sedadla, aby mohli poutníci pohodlně vodičku srkat; někteří pijí horkou a jiní zase studenou, podle toho, jak který má nařizeno lékařem a jak mu žaludek velí. Jest to podivná ná! Časné z rána putují poutníci s hrnčičky a lahvičkou k vodičce se všech stran — mladí, staří, tlustí, hubení, dlouzí, krátkí, rovní, křiví, hrbatí, šmájdaví, jeden napadá na tu, druhý zas na onu stranu, zkrátka všechna směs. Některý má od reumatismu skroucené ruce a druhý zas nohy a některé musí voziti na vozíku od jednoho pramene k druhému. Jestě nikdy jsem neviděla tolik křivých lidíček pohromadě jako zde, a všechno to jde k vodě a jen k vodě! Nejlepší to sluší těm mužským, jak bum baji tu vodičku a každý si nose ještě s sebou domů plnou láhev vodičky buď čisté aneb nažloutlé. — Ta, která obsahuje hojně železa, jest v lahvi žlutá jako ona ze žvýkačového tabáku a jest to vskutku komické pro člověka, jenž to nikdy neviděl a nebyl ještě nikdy v lázních, jako na př. p. M. Vaškova z Prague Hotelu v Omaze, která se mnou jela do lázní. Té vodičky zde mnoho nechutnala. Lékař jí nařídil, aby plá denně 12 sklenic nejméně, ale ona sotva zmočila 4, a to jsem jí je ještě musela vnutit. Jest vidět, že vodu mnoho nedrží. Jestě měla pí. Bozděchová jet s námi sem na vodu. Než ona jela jen do Kansas City na návštěvu ku synovi a na vodu se jí nezdálo. Nu, každý nemůže jít na vodu, který nemůže jezdit mnoho mil ku pramenům a postačí mu voda domácí ku posilnění. Zde vodička jakého trochu narovná a uleví se mu, někomu však se ulehčí jenom v kapse — jak kdo má štěstí. Též jsme zde měly čest setkati se s p. F. Semerádem, který se přijel jen podívat na prameny, jako pí. Vaškova, která bude teď jistě zdravá, neboť viděla vodu. Přije všem zdraví M. Burešová, pořadatelka.

Teta Vitámvasová, Omaha, Neb. Milé štenárky a vážení štenáři a vůbec všichni, kdož se jen trochu o větu zajímají. Dnes vám ehei povědět, jak nedočkavost provázena jest netrpělivostí a ze nevědomost hříchu nečiní. Nejprve však musím oznámit pí. Kuderové, že jsem v Hrotovicích byla, ale jen — myšlenkami, a to víte, že myšlenka jest ze všeho nejrychlejší. Zdalí jest postmistr pan Žuza dosud na živu, jistě neví, ale pí. Fr. Tomková z Bruno, Neb., vám to poví, jen jí dopíšete. Stará paní Pelanová, mluvíte-li onu z "domu", jež muž býval purkmistrem, myslím, že jest ještě živa. Její dva synové pojalí za manželky mé dvě sestry, z nich ale mladší, Karolína již zemřela, Marie pak jest provdána u nich "na domě" a jak jsem se dočetla v dopisu starší sestry, jest prý největší selkou v městečku. — Slá. Teletky, Váš dopis jest chvalyhodný a doufám, že nás nyní častěji dopisem potěšíte. — Paní Pečová, my se nesmíme pana Kuderovy tak zastávat. Víte, jinak se myslí a jinak se píše. Kdož ví, není-li sám horlivým zastanečem suffragetek! — Paní Burianková, jen pišete častěji a uvidíte, že paní Měčková saviťá do "Hlídky", jak jen bude s prací hotova, teď právě čítá obydlí. — Paní Kuderová z David City byla u nás a opravdu

nevím, jak jsme si vysvětlila, proč jste mi kartu onu poslala — děkovala jste dárci nepravému, zatím co ten pravý byl o díky, které mu právem patříly, připraven. A vím též, že si asi teta Vaše myslila, proč že jí nepíše, že jste věci od ní obdržela. Promiňte mi tedy! O, mileráda, drabá přítelkyne. — Jsem věru teď ráda, že to tak šťastně dopadlo. Zatím vajíčka od svých milých tet z Bruno sním. A hned také, jakmile jsem se dověděla, jak se to má, šest jsem si jich usmazila a s klidnou už myslí na nich jsem si pochutnala, s tou myšlenkou, než tato sním, že budem mít už zase čerstvá. Tak vidíte, kdybych byla dostala vše nevyplacenou a nákladní listek s dopisem, byla bych si ihned dovedla vysvětliti, od koho zaslíla pochází. Ale takto, když jsem k tomu přišla jako ten slepý k strouze, bodejť bych se zlobila. Jen ten duplikát byl vším tím vinen. A ta nevědomost mezi námi hříchu nečiní. Na dopis z expressní kanceláře čekám dosud. Ubohá Teta Vitámvasová a ta veje.

Františka Svobodová, Missoula, Mont. — Ctěná pořadatelko a milé družky! Opět k vám přicházím, abych vám něco pověděla také z mého života. K dopisu tomuto přiměl mě hlavně "Blouznivci našich hor" od Antala Štaška, uveřejněný v "Česko-Americkém Venkově". Vypravování to mě roznějšilo, poněvadž znám skoro všechna ta místa a každý zajištěný rád čte něco o svém domově. Když jsem četla o Ropratích, tu všechny mé myšlenky odmlýšly se k mému mládí. Já jsem také rozená až tam na těch horách v Ropratích v roku 1856 na svato-dušní pondělí. Když otec můj zemřel, byl jsem dva roky stará. Byl voják a hudebník a proto se nedivím, že jsem velká milovnice hudby. Po smrti otce se maminka odstěhovala do Liebstadt, odkud pocházela, kdež vstoupila do služby, já pak jsem zůstávala s babičkou (později vám o tom povím více). Když jsem šla 20 let, měla jsem vstoupiti do stavu manželky, k čemuž jsem musela mít křesťan list, že m v máji a tak babička povídala, že mě vezme s sebou, abych prý věděla, kde jsem byla rozena. Vstaly jsme ve 4 hodiny ráno. Bylo tak krásné, že vám to ani nemohu vypsat. Přijemné teplo a praetvo všude libozně zplavlo. Slyšme s babičkou vedle sebe tiše a zadumány, nechtěly jsme snad rušit tu krásnou hudbu ptáč. Tak to trvalo asi tři hodiny. Byla jsem tak unavena, že se mi zdálo, jako bych se ocitla na jiném světě — byla to krásná večerná. Dnes je už 4 máje a již přes týden stále jen prší a přitom je chladno. Pamatuji se dobře na onu lůnku podél Jihlavy, byla dlouhá a po břehu se šlo pořád ku kopei právě tak, jak vylíceno jest v "Blouznivcích". Myslíla jsem, že tomu snad nebude ani konec, ale, jak se říká, všemu na světě jest konec. Dostaly jsme se konečně do Roprat, myslím, že už bylo po polední. Když jsme přišly na faru, byly jsme vřídle přijaty. Byl to ještě týž kněz, který mě křtil. Když mi křesťan list podával, pravil: "Tak vy jste májové květko!" Na to nás vyprovodil i s kuchařkou. Jestě dnes se pamatuji na jejich podoby, jako bych je včera viděla. Ona byla jako panu, majle vlasy po šíji rozpuštěné. Ubíraly jsme se zase nazpět ku svému domovu a přes noc zůstaly jsme v Liebstadtu, odkud jsme měly domů ještě půldruhé hodiny. To by Američanka nedokázala, neb když tato má jít čtvreč neb dva, musí si již vzít pouliční káru. — Ctěný pane Kučera z Colorado, pravíte, že Sibyla mnoho chyběla, ale já zase si myslím, že v tom je moc pravdy. Věřte, že jsem se té komety nebála a ani bych na to nevzpomněla, jak byli lidé postrašení, ale s tou vojnou jsem často ve strachu. Nu, aspoň jste mě z toho trochu povyzrály. Váš dopis se mně moc líbil, máme stejné názory. Musíme pokračovat s duchem času, ale s tím pokračuje zároveň i to největší taškárství. Je všechno pravdou, že ti noví lidé nejsou tak, jako my starší. Teť tomu říká "old fashion", ale já se toho přece jen budu držet. Musela jsem se zamátn, jak píšete o suffragetkách. Na takové věci nemám času, ba nezbývá mi ani tolik času, abych

o tom pravu žen přemýšlela. Myslíte tedy, že také mají jít na vojnu? Se mnou by to bylo špatné, já dosud neumím se zbraní zacházet, ale co by přišlo na Němce, to bych se nedála dlouho pobízet do boje s nimi o naše právo. Dostala se mně do ruky 3 čísla časopisu už z Prahy a jest přímo hlušné, co vše dělají. Všechny české školy chtějí zničit, aby jen Němci mohli panovat. To jednoho rozčilí. My ženy bychom se měly učit střilet, neb nemáme jiné zbraně než jen křičet. Stanou se však případy, kde by nám bylo zbraně třeba. — Tak ku př. jedna moje sousedka byla uskreena. Měla rozvod od muže, který byl moc prehlivý a on asi za rok přišel do blázince. Je tomu rok, co se žena ta opět prodala a zase chtěla rozvod od muže, s kterým již nežela. Zatím prý její muž zemřel. Mrtvolu jeho přivezl do Missoula a ve středu měl pohřeb. Ona přijela na pohřeb ze Saltse a predešlou nedělí po polední ji našli uskreenou s prsty vytištěnými na krku. Byla v nočním oděvu a postel nebyla ještě doškunta. Byla též přivezena do Missoula a zde pohována vedle prvního svého manžela. Ve dvou týdnech se zde stalo několik tragedií. Jistý muž měl platit \$2,000 a vyhotovil falešný ček na bank. Když se vynášlo, že nemá na banku žádných peněz, zastřelil se. — Druhý den na to zastřelil se jiný opět muž. Měl s manželkou nějaké nedorozumění. Měl dvě děti. On vyhořoval, že se usmrtí, tak žena jeho revolver zchovala. On ho ale našel a když manželka jeho odešla krmít slepice, zastřelil se. — Lidé sami přivádějí se zhubu do neštěstí. Ne-utějí být prostě živi a když přijde zle, sáhnou si na život. Přijímte všichni srdečné pozdravy.

Anna Hazuka, Havelock, Neb. Ctěná redakce a milé družky! — Tak opět mezi vás přicházím se svým dopisem. Nastalo nám již jaro a tak zase máme piné ruce práce se sázením v zahradě. My už to máme všechno zasazeno a výcho dost, jenže se nám to tedy tak nevede jako ve staré vlasti. — Tam jsme všeho mívali hromadu, kdežto tady toho vyrostlo drobet, než přijdou vedra a vše uschne. Nevíme, jak hojně toho letos sklídíme z těch našich zahrádek. — A což Ty, Hattie Adam v Bruno, Neb., děláš, že také někdy nenavštívíš "Ženskou Hlídku"? Přijď jen chutě mezi nás, aby nás — malých dopisovatelek — bylo více. Je mi opravdu divno, že na tak vřídle pozvání paní pořadatel, kon jen tak málo českých dívek a ještě méně chlapců k dopisování se odhodlalo. Já alespoň budu psáti častěji a více a doufám, že mého příkladu budou jiné následovati. Ano!

Padělatel v žaláři. William Fink z Brooklynu, N. Y., byl odsouzen na čtyři měsíce do žaláře, spojeného s těžkou prací pro padělání jistých pilulek, jež po mnoho let jsou oznamovány. — Jest to, jak soudce se vyslovil, neru zaslouženým trestem pro Finka, ale i výstrahou jiným padělatelům. Již častěji jsme poukázali na to, jakého zločinu dopouštějí se ti, kteří místo starého, osvědčeného, vyhlášeného léku nabízejí lidu bezenný padělek, často i nebezpečný. Míňte-li zkusiti některého léku, nedejte se vnutiti jiný. Chečete-li Trinerovo Léčivé Hořké Víno, nedejte se ošiditi jiným. Víte dobře, že jen Trinerovo víno jest upraveno jako lék a že má výtečný účinek ve všech chorobách žaludku, střeva a jater, že vyléčí každou zápu, jest vřídle v nervosnosti, slabosti, v bolestech hlavy, v křečech, v lékárnách. Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Vašeho jsem si vysvětlila, proč jste mi kartu onu poslala — děkovala jste dárci nepravému, zatím co ten pravý byl o díky, které mu právem patříly, připraven. A vím též, že si asi teta Vaše myslila, proč že jí nepíše, že jste věci od ní obdržela. Promiňte mi tedy! O, mileráda, drabá přítelkyne. — Jsem věru teď ráda, že to tak šťastně dopadlo. Zatím vajíčka od svých milých tet z Bruno sním. A hned také, jakmile jsem se dověděla, jak se to má, šest jsem si jich usmazila a s klidnou už myslí na nich jsem si pochutnala, s tou myšlenkou, než tato sním, že budem mít už zase čerstvá. Tak vidíte, kdybych byla dostala vše nevyplacenou a nákladní listek s dopisem, byla bych si ihned dovedla vysvětliti, od koho zaslíla pochází. Ale takto, když jsem k tomu přišla jako ten slepý k strouze, bodejť bych se zlobila. Jen ten duplikát byl vším tím vinen. A ta nevědomost mezi námi hříchu nečiní. Na dopis z expressní kanceláře čekám dosud. Ubohá Teta Vitámvasová a ta veje.

Františka Svobodová, Missoula, Mont. — Ctěná pořadatelko a milé družky! Opět k vám přicházím, abych vám něco pověděla také z mého života. K dopisu tomuto přiměl mě hlavně "Blouznivci našich hor" od Antala Štaška, uveřejněný v "Česko-Americkém Venkově". Vypravování to mě roznějšilo, poněvadž znám skoro všechna ta místa a každý zajištěný rád čte něco o svém domově. Když jsem četla o Ropratích, tu všechny mé myšlenky odmlýšly se k mému mládí. Já jsem také rozená až tam na těch horách v Ropratích v roku 1856 na svato-dušní pondělí. Když otec můj zemřel, byl jsem dva roky stará. Byl voják a hudebník a proto se nedivím, že jsem velká milovnice hudby. Po smrti otce se maminka odstěhovala do Liebstadt, odkud pocházela, kdež vstoupila do služby, já pak jsem zůstávala s babičkou (později vám o tom povím více). Když jsem šla 20 let, měla jsem vstoupiti do stavu manželky, k čemuž jsem musela mít křesťan list, že m v máji a tak babička povídala, že mě vezme s sebou, abych prý věděla, kde jsem byla rozena. Vstaly jsme ve 4 hodiny ráno. Bylo tak krásné, že vám to ani nemohu vypsat. Přijemné teplo a praetvo všude libozně zplavlo. Slyšme s babičkou vedle sebe tiše a zadumány, nechtěly jsme snad rušit tu krásnou hudbu ptáč. Tak to trvalo asi tři hodiny. Byla jsem tak unavena, že se mi zdálo, jako bych se ocitla na jiném světě — byla to krásná večerná. Dnes je už 4 máje a již přes týden stále jen prší a přitom je chladno. Pamatuji se dobře na onu lůnku podél Jihlavy, byla dlouhá a po břehu se šlo pořád ku kopei právě tak, jak vylíceno jest v "Blouznivcích". Myslíla jsem, že tomu snad nebude ani konec, ale, jak se říká, všemu na světě jest konec. Dostaly jsme se konečně do Roprat, myslím, že už bylo po polední. Když jsme přišly na faru, byly jsme vřídle přijaty. Byl to ještě týž kněz, který mě křtil. Když mi křesťan list podával, pravil: "Tak vy jste májové květko!" Na to nás vyprovodil i s kuchařkou. Jestě dnes se pamatuji na jejich podoby, jako bych je včera viděla. Ona byla jako panu, majle vlasy po šíji rozpuštěné. Ubíraly jsme se zase nazpět ku svému domovu a přes noc zůstaly jsme v Liebstadtu, odkud jsme měly domů ještě půldruhé hodiny. To by Američanka nedokázala, neb když tato má jít čtvreč neb dva, musí si již vzít pouliční káru. — Ctěný pane Kučera z Colorado, pravíte, že Sibyla mnoho chyběla, ale já zase si myslím, že v tom je moc pravdy. Věřte, že jsem se té komety nebála a ani bych na to nevzpomněla, jak byli lidé postrašení, ale s tou vojnou jsem často ve strachu. Nu, aspoň jste mě z toho trochu povyzrály. Váš dopis se mně moc líbil, máme stejné názory. Musíme pokračovat s duchem času, ale s tím pokračuje zároveň i to největší taškárství. Je všechno pravdou, že ti noví lidé nejsou tak, jako my starší. Teť tomu říká "old fashion", ale já se toho přece jen budu držet. Musela jsem se zamátn, jak píšete o suffragetkách. Na takové věci nemám času, ba nezbývá mi ani tolik času, abych

o tom pravu žen přemýšlela. Myslíte tedy, že také mají jít na vojnu? Se mnou by to bylo špatné, já dosud neumím se zbraní zacházet, ale co by přišlo na Němce, to bych se nedála dlouho pobízet do boje s nimi o naše právo. Dostala se mně do ruky 3 čísla časopisu už z Prahy a jest přímo hlušné, co vše dělají. Všechny české školy chtějí zničit, aby jen Němci mohli panovat. To jednoho rozčilí. My ženy bychom se měly učit střilet, neb nemáme jiné zbraně než jen křičet. Stanou se však případy, kde by nám bylo zbraně třeba. — Tak ku př. jedna moje sousedka byla uskreena. Měla rozvod od muže, který byl moc prehlivý a on asi za rok přišel do blázince. Je tomu rok, co se žena ta opět prodala a zase chtěla rozvod od muže, s kterým již nežela. Zatím prý její muž zemřel. Mrtvolu jeho přivezl do Missoula a ve středu měl pohřeb. Ona přijela na pohřeb ze Saltse a predešlou nedělí po polední ji našli uskreenou s prsty vytištěnými na krku. Byla v nočním oděvu a postel nebyla ještě doškunta. Byla též přivezena do Missoula a zde pohována vedle prvního svého manžela. Ve dvou týdnech se zde stalo několik tragedií. Jistý muž měl platit \$2,000 a vyhotovil falešný ček na bank. Když se vynášlo, že nemá na banku žádných peněz, zastřelil se. — Druhý den na to zastřelil se jiný opět muž. Měl s manželkou nějaké nedorozumění. Měl dvě děti. On vyhořoval, že se usmrtí, tak žena jeho revolver zchovala. On ho ale našel a když manželka jeho odešla krmít slepice, zastřelil se. — Lidé sami přivádějí se zhubu do neštěstí. Ne-utějí být prostě živi a když přijde zle, sáhnou si na život. Přijímte všichni srdečné pozdravy.

William Fink z Brooklynu, N. Y., byl odsouzen na čtyři měsíce do žaláře, spojeného s těžkou prací pro padělání jistých pilulek, jež po mnoho let jsou oznamovány. — Jest to, jak soudce se vyslovil, neru zaslouženým trestem pro Finka, ale i výstrahou jiným padělatelům. Již častěji jsme poukázali na to, jakého zločinu dopouštějí se ti, kteří místo starého, osvědčeného, vyhlášeného léku nabízejí lidu bezenný padělek, často i nebezpečný. Míňte-li zkusiti některého léku, nedejte se vnutiti jiný. Chečete-li Trinerovo Léčivé Hořké Víno, nedejte se ošiditi jiným. Víte dobře, že jen Trinerovo víno jest upraveno jako lék a že má výtečný účinek ve všech chorobách žaludku, střeva a jater, že vyléčí každou zápu, jest vřídle v nervosnosti, slabosti, v bolestech hlavy, v křečech, v lékárnách. Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

S. A. BERÁNEK A SYN,
LEKÁRNÍCI

jezu jednati pro nejlepší kávové porcelány, k doporadna vaření nejlepší kávy. Cena \$3.50 a výše. 437 16. a William ul. — Omaha, Neb.

Dr. J. F. Schefčík,
... věnuje se výhradně...
OČNÍM, UŠNÍM, NOSNÍM A HRDELNÍM NEDUHŮM.
Číslo hodin: 1 Ráno od 9 do 12 hodin.
Odpovídá: 1 Odpoledne od 1:30 do 5 hodin.
Číslo vno: 291-3 Masonic Temple, roh Heunepie ave., and 6th St., So. 5-26
Telefony: N. W. Main 4670 7-6
Center 4788. Res. T. M. Calhoun 3449
MINNEAPOLIS, MINN.

Dr. F. A. Sedláček
OMAHA, NEB.
ÚŘADOVNA: 1270 So. 13th Street
proti Hotelu Prague.
Tel. Red 4612
RESIDENCE: 1451 So. 11th Street
Tel. Douglas 4286.
Dopoledne Dr. Allisonem v nemocnicích.
V ÚŘADOVNĚ od 1 do 4 hod. odpol.
V neděli od 9 do 11 hod. dopol.

Dr. F. H. Kučera
český lékař a ranhojič
VE VERDIGRE, NEB.
V každé době a do okolí jede na za-
voňání. 16-17
Farmerský telefon v úřadovně.
Jest hotov posloužití krajanům!

Dr. Břetislav Dienstbier
český zubní lékař
pokoje č. 715-716 v budově City
National Banky, 16. a Harney ul.
Všechny zubní lékařské práce koná
nejnovějšími zvláštními způsoby
za níže ceny. Telefon Douglas 1196.
Časová od 9 h. dop. do 5 h. odp.
Věderle v úřadovně. 501

F. M. Scoblík,
český právník
a obhájce.
VEREJNÁ PRAXE.
Security, Block - TYNDALL, S. O.

Julius J. Žitník,
PRAVNÍK.
Telefon Douglas 1324.
Indp. A-1324.
402-3-4 Ware Block,
15th & Farnam St.,
OMAHA — NEBR.
VEREJNÝ NOTÁŘ.

Adolf A. Tenopír,
Český právník.
Úřadovna roh 16. a Dodge ulice
přes ulici od Hayden Bros. ob-
chodu.
Omaha, Neb. Tel. Doug. 1103
Veřejný notář.

JOS. T. VOTAVA,
právník
Krajanům vždy ochotně
poslouží.
Jest ve spojení s A. W.
Jefferis-em.
Úřadovna: 942 Omaha Na-
tional Bank Bldg.
Telefon: Douglas 811.
Omaha — Nebraska.

C. H. Kubát,
právník a veřejný notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivý
zástupce u všech soudů.
403 Barker Block. 15. a Farnam,
Tel. Doug. 6867. Omaha, Neb.

EMIL ČERMÁK
Moderní Lékárna
1266 So. 13th Str. Omaha, Neb.
Úplný sklad amerických i ev-
ropských léků, léčivých bylin a
gumové zboží a toaletních po-
třeb.
Objednávky poštovní se ry-
chle a pečlivě vyřídí. 37-17

lístek se používá k mytí
láty i různé jiné účely pro paní i dívky
bavlně čistě
dovedně švadleny
SESTRY HÁJKOVY,
12 a Center ul. Omaha